

perkeliamos 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/23/EB⁽¹⁾, nustatanti žmogaus audinių ir ląstelių donorystės, išsigijimo, ištyrimo, apdorojimo, konservavimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus, 2006 m. vasario 8 d. Komisijos direktyva 2006/17/EB⁽²⁾, įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/23/EB, nustatančią žmogaus audinių ir ląstelių donorystės, išsigijimo, ištyrimo, apdorojimo, konservavimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus, ir 2006 m. spalio 24 d. Komisijos direktyva 2006/86/EB⁽³⁾, įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/23/EB dėl atsekamumo reikalavimų, pranešimo apie pavojingas nepageidaujamas reakcijas ir reiškinius bei žmogaus audinių ir ląstelių kodavimo, apdorojimo, konservavimo, laikymo ir paskirstymo tam tikrų techninių reikalavimų, taikymo sritį, Lenkijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal Direktyvos 2004/23/EB 31 straipsnį, Direktyvos 2006/17/EB 3 straipsnio b punktą, 4 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnį ir III priedą, taip pat pagal Direktyvos 2006/86/EB 11 straipsnį.

— priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Lenkija nevisiškai perkėlė į nacionalinę teisę direktyvas 2004/23, 2006/17 ir 2006/86, nes 2005 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl ląstelių, audinių ir organų išsigijimo, laikymo ir transplantacijos, kuriuo į Lenkijos teisės sistemą perkeliamos šios direktyvos, ir juo pagrindu priimti taikomieji teisės aktai neapima lytinių ląstelių, vaisiaus audinių ir embrioninių audinių.

Dėl to Lenkijos teisės sistemoje trūksta nuostatų, perkeliančių direktyvas 2004/23 ir 2006/86, kiek jos susijusios su lytinėmis ląstelėmis, vaisiaus audiniais ir embrioniniais audiniais.

Taip pat neperkeltos Direktyvos 2006/17 nuostatos, susijusios lytinėmis ląstelėmis, t. y. 3 straipsnio b punktas, 4 straipsnio 2 dalis ir III priedas.

Per ikiteisminę procedūrą Lenkijos Respublika patvirtino atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų nebuvimą, tačiau pabrėžė, kad „kiek tai susiję su lytinėmis ląstelėmis, vaisiaus audiniais ir embrioniniais audiniais, direktyvų nuostatos plačiai taikomos kasdienėje medicinos praktikoje, todėl jos įgyvendintos ekspertų lygmenyje <...>“.

Komisija teigia, kad ginčijamos nuostatos turi būti visiškai įgyvendintos privalomos teisinės galios aktais.

⁽¹⁾ OL L 102, p. 48; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 8 t., p. 291.

⁽²⁾ OL L 38, p. 40.

⁽³⁾ OL L 294, p. 32.

2014 m. sausio 24 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-36/14)

(2014/C 85/33)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama K. Herrmann ir M. Patakia

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— konstatuoti, kad neribotai nustačiusi valstybės reguliavimą, i) pagal kurį elektros energijos tiekimo įmonės įpareigojamos taikyti Energetikos tarnybos pirmininko patvirtintas gamtinių dujų kainas, nors nacionalinėje teisėje nenumatyta, kad nacionalinės administracinės institucijos privalo reguliariai tikrinti, ar ši priemonė ir jos taikymo tvarka dujų sektoriuje turi būti pakeistos atsižvelgiant į šio sektoriaus plėtrą, ir ii) kuris taikomas neribotai subjektų grupei nedarant skirtumo tarp klientų ir neatsižvelgiant į atskirų ūkio subjektų situaciją, Lenkijos Respublika taiko neproporcingą priemonę, kuri prieštarauja 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/55/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 daliai, ir taip nevykdo išpareigojimų pagal šios direktyvos 3 straipsnio 1 ir 2 dalis,

— priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Elektros energijos įstatymo 47 straipsnyje numatytas reikalavimas (už kurio nesilaikymą skiriama bauda) taikyti Energetikos tarnybos pirmininko patvirtintas gamtinių dujų tiekimo kainas yra valstybės reguliavimo priemonė, nes ji taikoma visoms elektros energijos tiekimo įmonėms, kai jos tiekia gamtines dujas ne namų ūkiams, o kitiems klientams, ir ja nustatomos reguliuojamos kainos; ši priemonė pažeidžia proporcingumo principą, taigi, nustačius šią priemonę nevykdomi išpareigojimai pagal Direktyvos 2009/73/EB 3 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Be to, ginčijama valstybės reguliavimo priemonė neatitinka 2010 m. balandžio 20 d. Teisingumo Teismo sprendime *Federutility*, C-265/08, numatytų sąlygų, nes nacionalinėje teisėje

(1997 m. balandžio 10 d. Elektros energijos įstatyme) numatytas reikalavimas taikyti reguliuojamas kainas, kuris viršija tai, kas būtina visuotiniam ekonominiam interesui įgyvendinti (apsauga nuo pernelyg didelių gamtinių dujų kainų). Pabrėžtina, kad reikalavimas taikyti patvirtintas gamtinių dujų kainas neribojamas laike ir nesiejamas su situacijos dujų rinkoje, kuri pateiktų tokį reguliavimą, patikrinimu. Be to, šis reikalavimas vienodai taikomas visoms elektros energijos tiekimo įmonėms,

kurioms Energetikos tarnybos pirmininkas nėra suteikęs aiškaus leidimo šio reikalavimo nesilaikyti, nepaisant jų padėties dujų rinkoje ir neskiriant situacijų pagal tai, kokiems klientams dujos tiekiamos: galutiniams verslo sektoriaus klientams, didmenininkams ar namų ūkiams.

(¹) OL L 211, p. 94.